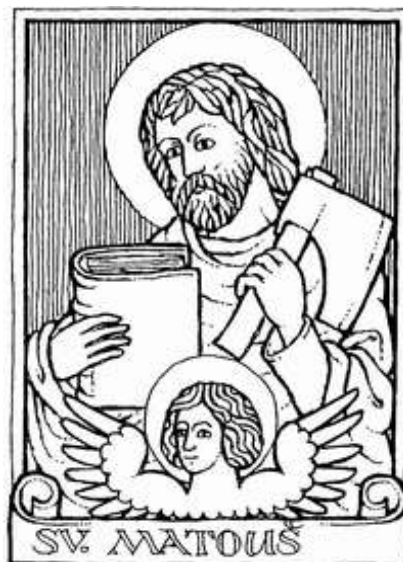

MATOUŠ

ČÍSLO 79

ADVENT A VÁNOCE 2012

Občasník farního společenství Fryšavy a Sněžného.

Vánoce nejsou jen pokojná idyla s anděly.

Bůh přichází jako světlo přemáhající temnoty.

Těm, kteří ho přijali, přináší pokoj.

Pro ty, kdo ho nepřijali, se stává kamenem úrazu.

Tajemství Vtělení a tajemství zla jsou těsně vedle sebe.

Do zla, které se někdy zdá být jako nepropustná temnota,

vstupuje světlo v podobě proroky přislíbeného dítěte.

To je pravý důvod vánoční radosti.

Toto dítě je nadějí i tvého vítězství,

aby ses i ty mohl stát nadějí pro všechny kolem sebe.

Za to se modlím a k tomu vám všem žehnám.

*Vojtěch Cikrle
biskup brněnský*

K přání se připojuje P. Jiří Janoušek, farář

CO JE VLASTNĚ ADVENT?

Co je to vlastně advent? Na to lze odpovědět různě. Bez přemýšlení lze říci, že to vnímáme často jako nějaký převlek pro hektičnost, stres a kšeft, který je ozdoben levnými šablonami, na něž už stejně dávno nikdo nevěří. V mnohém to může být pravda, ale přesto to nevyjadřuje celou pravdu. Lze ovšem také zcela opačně říct, že advent je časem, v němž se uprostřed nevěřícího světa stává viditelným něco ze světla ztracené víry, jako bychom vnímali jeho odlesk.

Hvězdy vidíme ještě dlouho poté, co vyhasly, protože jejich původní světlo je stále na cestě k nám. Také každé tajemství si často uchovává něco z tepla a naděje pro ty, kteří už nedokážou věřit. Proto lze také říci, že advent je časem, v němž se mobilizuje dobro, které už bylo skoro zapomenuto, probouzí se ochota myslet na druhé a dobro jim prokazovat.

Bůh s námi jedná zcela lidsky

Ochota otevřít se tajemné Přítomnosti, pomalu ji přijímat, dovolit jí, aby do mě mohla pronikat, to je to, co se děje v adventu – první záblesky světla v ještě tolik temné noci. Až se nám podaří sestoupit z trůnu své namyšlenosti, stane se to, o čem v Bibli žalmista říká, že srdce se pozvedne, nabere výšku a skrytá Boží přítomnost začne pronikat hlouběji do našeho zmateného života.

Advent není žádný náhlý div či zázrak.

Bůh s námi jedná zcela lidsky,
krok za krokem nás vede a čeká na nás.

Dny adventu se podobají
tichému klepání na naše nitra,
abychom se odvážili
hledat tajemnou Boží přítomnost,
která jediná může člověka opravdu osvobodit.

Boží světlo v naší duši
Josef Ratzinger – Benedikt XVI

KDYBYCH TO BYL BÝVAL VĚDĚL

(Nejen vánoční zamyšlení ... tentokrát s Marií Svatošovou)

V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy. (1 Jan 4,10)

Dřív než si Maria zamilovala Boha, zamiloval si on ji. Totéž platí i o nás. V lásce k Bohu jsme všichni „až druzí“; tím, kdo začíná, je Bůh. My na jeho lásku odpovídáme, nebo neodpovídáme. Máme svobodu.

Pane, nad tímto úryvkem z Písma se mi vynořuje větička ze starého českého filmu: „Kdybych to byl býval věděl, tak bych sem nechodil“. Lidé většinou přivádějí děti na svět proto, aby z nich měli radost. V té chvíli netuší, jaké starosti a bolesti, kromě radostí, je čekají. To je dobře, jinak by lidstvo dávno vymřelo. Jenže Bůh je vševědoucí. O všech našich hříších věděl předem, znal i cenu, kterou za ně bude muset zaplatit. Snadno se mohl bolesti vyhnout. Přesto nás stvořil jako své obrazy, ne jako opice. Dal nám svobodu, ačkoliv věděl, že ji zneužijeme. Jen Láska s velkým „L“ mohla vymyslet východisko z téhle patové situace“ Kéž se jí naše láska čím dál víc podobá.

Normální je věřit

DÁREK

(Pro malé i velké)

Tobia chodil do čtvrté třídy základní školy. Bylo to tiché a klidné dítě. Žil s rodiči a s bratry v osamělém domku, který stál na kopci posázeném olivovníky, několik kilometrů od moře.

Poslední den před vánočními prázdninami každé dítě ze čtvrté třídy chtělo přinést paní učitelce hezký vánoční dárek. Paní učitelka se jmenovala Marisa a byla velmi hodná a příjemná.

Na učitelském stolku se hromadily barevné balíčky. Učitelka si hned všimla jednoho úplně malinkatého s linkovaným lístkem, na kterém bylo napsáno Tobiovým pečlivým, pěkně uspořádaným písmem: Mé paní učitelce.

Marisa děkovala každému z dětí zvlášť.

Když byl na řadě Tobia, učitelka otevřela balíček. Našla v něm nádhernou mušličku, fantasticky tvarovanou, uvnitř svítící měňavou perletí.

Tak pěknou mušli učitelka ještě nikdy neviděla.

„Odkud je tahle krásná mušle, Tobio?“ otázala se učitelka.

„Je od Velkého útesu,“ odpověděl chlapec.

Velký útes byl dost vzdálený a dostat se tam bylo možné jen po uzounké příkré pěšince. Cesta tam je úmorná a nebere konce, ale jen na tomto místě lze najít takové zvláštní mušle, jako byla ta od Tobii.

„Děkuji Tobio. Budu mít tenhle krásný dárek pořád u sebe, bude mi připomínat tvou obětavost. Vždyť jsi pro ten dárek musel podniknout takovou dlouhou a namáhavou cestu.“

Tobia se usmál: „Dlouhá a namáhavá cesta je součástí dárku.“

Nedarujeme jen věc. Darujeme kousek své lásky. Opravdovým dárkem je, darujeme-li kousek sebe.

Úsměvy pro duši
Bruno Ferrero

NOTEBOOK V JESLIČKÁCH

„Tatííí!“ vyloudil jsem naléhavý sten, aby tátovi došlo, že situace je nadmíru kritická.

„Jsem už poslední ve třídě, kdo notebook (přenosný počítač) nemá! Na elektroprůmyslovce s oborem informatika se fakt bez počítače neobejdeš!“

„Dobře, když do Vánoc neuděláš žádný průšvih, dostaneš notebook. Tak koukej makat!“ vyslovil táta konečně slova, o kterých jsem snil od začátku školního roku. Byl 1. prosinec a já se stal nejšťastnějším člověkem pod sluncem.

Jak já počítal dny do Vánoc. V životě jsem se netěšil ke stromečku víc. Představoval jsem si, jak notebook dostanu, otevřu krabici, zapnu ho... Nainstaluji si tam oblíbené hry... Po večerech budu chatovat s kluky ze třídy... Po prázdninách ho vložím do brašny a pojedu s ním do školy...

Otevřu ho ve třídě jako by nic a všichni mi budou závidět, protože bude mnohem lepší a novější než ty jejich půl roku staré šunky... O notebooku se mi téměř denně zdálo. Pořád jsem na něj myslel, a kdykoliv jsem se dostal k internetu, vyhledával jsem stránky prodejců a tipoval, co mi Ježíšek přinese.

A pak přišel ten den! Vskutku Štědrý den. U nás je „půlnoční“ už ve 4 hodiny odpoledne, proto jdeme na mši ještě před večeří. Jistě chápete, že průběh mše se fakt moc vnímat nedal. V hlavě mi běhaly důležitější problémy: Bude mít Windows 7 nebo Vista, bude to AMD nebo dokonce INTEL? Kolik bude mít paměti?

Po mši se chodíme s našima modlit k jesličkám. Klekl jsem před betlémskou jeskyní, a najednou jsem počítač viděl ležet v jesličkách místo Ježíška.

„Díky, Bože, je to ten nejsuprovější dar, který jsem kdy dostal!“ napadla mě vhodná modlitba. Ale notebook v jesličkách nezmizel. Ležel tam a já začínal mít pocit, že něco není v pořádku. Přišlo mi divné klečet před notebookem... Není to hloupé? Pastýři byli taky nějak v rozpacích a začali se postupně rozcházet ke svým stádům. Asi ani netuší, co to v těch jesličkách leží.

Zůstal jsem sám v šeru betlémské jeskyně s nehybným předmětem v krmelci. Hvězda, která ještě před chvílí ukazovala cestu do Betléma, se kamsi ztratila, osel s volem a ostatním dobyt看em se taky vypařili a teď tu bylo smutno, ticho, tma a zima.

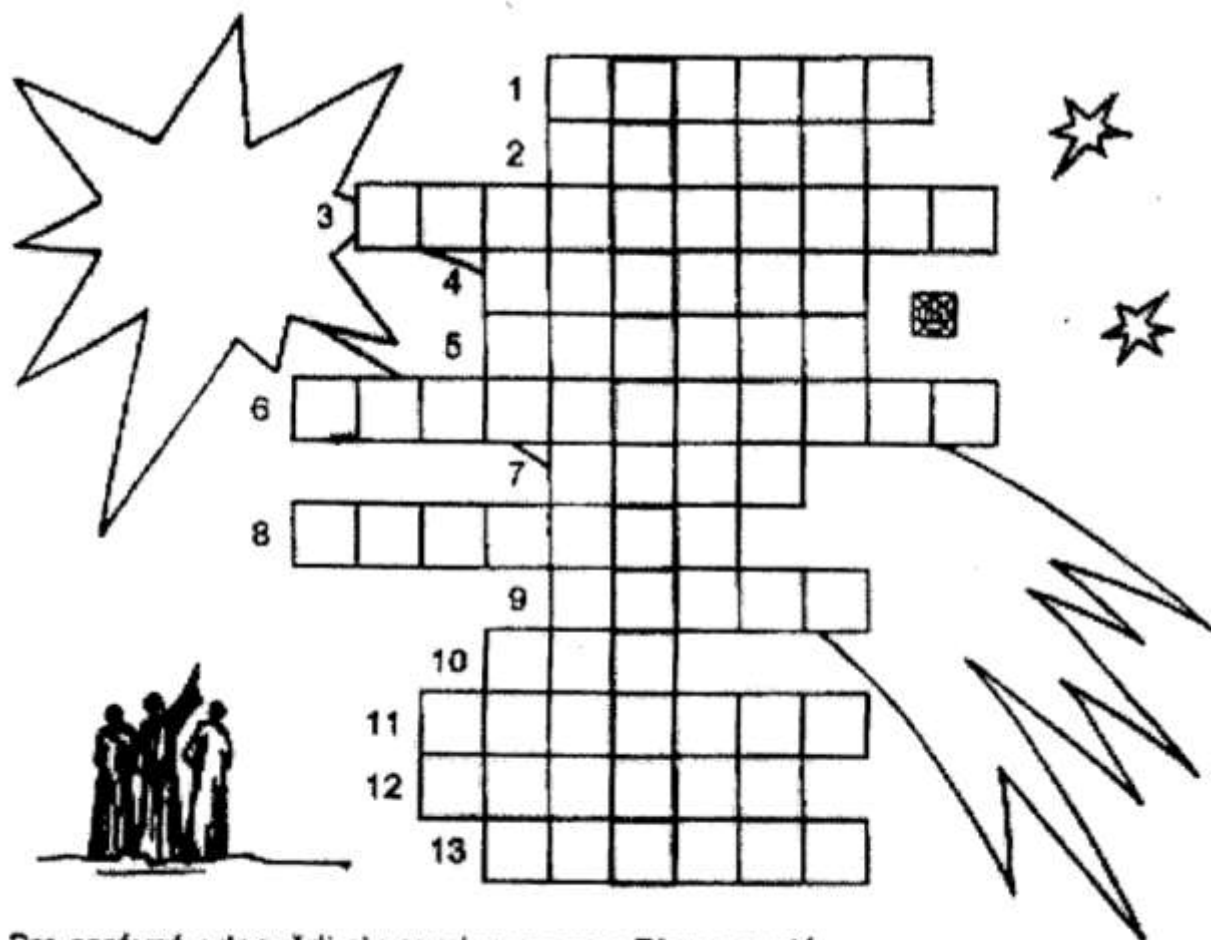
To je nějaká vánoční idylka? Kam se poděly koledy, dárky a radost celého stvoření? Kde jsou ti andělé s tím svým Gloria? Je mi jasné, že není co slavit. Nejsuprovější dar ležel v jesličkách jako kus plastu a najednou mi fakt bylo jedno, kolik má paměti. Zkazil mi celé Vánoce. Místo na příchod Spasitele jsem se celý advent těšil na mrtvý kus čínského zboží. Celý měsíc jsem sloužil věci, která je v betlémské stáji naprosto k ničemu. Jak je mi teď protivný! Mám sto chutí ho kopnout a potrestat tak toho, který vystrnadil malého Ježíška z jeho svaté jeskyně.

Ale moc dobře vím, že to není on, kdo totálně zničil atmosféru letošních Vánoc... Jsem to já, kdo z jeskyně svého srdce vyhnal Ježíška s Marií a Josefem, pastýři a anděly a do jesliček položil mrtvou věc, na jejíž příchod jsem se v adventu tolik připravoval. Není pochyb, že jediný, kdo může narozeného Spasitele pozvat zpět, jsem já sám. A to velice rychle! Protože představa, že už brzy na Velký pátek v mém srdci vytlačí bezcenný notebook Pána Ježíše i z kalvarského kříže, je pro mě už nesnesitelná.

Přepsáno z Tarsicia

TŘI MUDRCI NEZAVÁHALI

Mudrci podstoupili namáhavou a dlouhou cestu, aby se poklonili nově narozenému židovskému králi a slíbenému Mesiáši – Ježíši Kristu. My to máme mnohem lehčí, když se chceme setkat s Ježíšem. Nemusíme překonávat hory doly, ale přesto nás jedna překážka občas potkává. Až vyluštíš která, popřemýšlej, co se s ní dá dělat.

Pro správné odpovědi si vezmi na pomoc Písmo svaté.

1. Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
2. První dar, který mudrci přinesli.
3. Mudrci otevřeli své... (Mt 2, 11).
4. Název pro slíbeného Zachránce, kterého izraelský národ očekával.
5. Město, kde se Ježíš narodil.
6. Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové“.
7. Co uviděli mudrci kromě matky Marie? (Mt 2, 11).
8. Druhý dar, který mudrci Ježíšovi přinesli.
9. Měsíc, do kterého připadá slavnost příchodu mudrců od východu.
10. Co přimělo mudrce, aby se vrátili do své země jinou cestou?
11. Zlý král, který nechal povraždit betlémské děti.
12. Země Ježíšova narození (tenkrát).
13. Evangelista, který popisuje příchod mudrců k Ježíšovi.

PODOBENSTVÍ O PAVOUKOVI

Jakýsi pavouk měl velký hlad. Nemohl najít žádnou potravu. Tak si vzpomněl na umění, které ovládal jen on.

Ze svého těla nechal vytéci nit. Tu nahoře pevně uvázal a spustil se po ní dolů a postavil svou síť. Z posledních sil napnul nití své dílo, které nasměroval do středu a rozpletl do stran. Bylo nádherné dívat se na jeho umělecké dílo, a možná, že na něj byl sám pyšný. Tak bylo mohutné. A když se na síti ráno jemně usadila rosa, zářila na vycházejícím slunci jako krystal.

Už nemusel mít ani hlad, protože se v síti zachytily mouchy, komáři a hmyz všeho druhu. A měl potravu i do zásoby.

Jen jedna věc mu vadila, když se těšil vždy znovu ze svého uměleckého díla: nit, která vedla shora dolů. Bylo jí ještě třeba?

A tak ji prostě ukousl. Ale jaké zděšení, síť se zhroutila. Jeho dílo bylo zničeno. A to jen proto, že zapomněl na jedno : na význam nitě vedoucí vzhůru.

V adventu, o Vánocích, v novém roce je modlitba jako nit vedoucí nahoru. Jí se můžeš přidržet a uspořádat svůj život.

Nezapomeň
Hans + Marie-Therese Kuhn-Shädler

STÁLÁ ZPOVĚDNÍ SLUŽBA V BRNĚNSKÉ DIECÉZI

Na slavnostní bohoslužbě k zahájení Roku víry informoval brněnský biskup Vojtěch Cikrle o zavedení stálé zpovědní služby v brněnské diecézi.

Brno: V brněnské diecézi vzniká v Roce víry řada potřebných iniciativ, které mohou pomoci k jeho hlubšímu prožívání. Mezi ně patří i zavedení stále zpovědní služby v kostele sv. Maří Magdalény v Brně v Masarykově ulici. Od první neděle adventní (**1. prosince 2012**) bude od pondělí do pátku v době od 9.00 do 16.30 hodin možnost setkat se v nové zpovědní místnosti s knězem a přijmout svátost smíření, nebo využít nabídky k duchovnímu rozhovoru či modlitbě. V kostele zároveň probíhá výstav Nejsvětější svátosti oltární. Jde o příležitost setkat se Pánem i jeho uzdravujícím milosrdenstvím.

www.biskupstvi.cz

ABY NĀM TO ČEKĀNĪ
RYCHLEJĪ A VESELEJĪ
UTĪKĀLO...

VELEPÍSEŇ LÁSKY PRO HOSPODYŇKY

Kdybych svůj dům perfektně ozdobila světelnými řetězy a cinkajícími zvonečky, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc než dekoratérka.

Kdybych se lopotila v kuchyni, napekla kila vánočního cukroví, navařila labužnické pokrmy a připravila vzorově prostřený stůl, ale neměla lásku ke své rodině, nejsem nic víc než kuchařka.

Kdybych pomáhala vařit polévku pro bezdomovce, zpívala koledy v domově pro seniory a všechn svůj majetek darovala na dobročinnost, ale neměla lásku ke své rodině, nic by mi to neprospělo.

Kdybych nádherně nazdobila vánoční stromek, zpívala sóla v kostelním sboru, ale zapoměla na Ježíše, potom jsem nepochopila, oč o Vánocích běží.

Láska přeruší pečení, aby mohla vzít dítě do náručí.

Láska zanechá zdobení a políbí manžela.

Láska je trpělivá navzdory chvatu a stresu.

Láska nezávidí druhým jejich dům se vzácnými vánočními servisy a nádhernými ubrusy.

Láska nedává jen těm, od kterých může něco očekávat, ale ráda obdarovává právě ty, kteří nemohou oplácet.

Láska všechno vydrží, všemu věří, vždy doufá, všechno snáší. Láska nikdy nepřestává.

Mobilní telefony špičkové kvality se rozbijí, perlové náhrdelníky se ztratí, golfové hole zrezaví. Ale darovaná láska zůstane.

CO LETOS VIDĚL SV. MATOUŠ?

Tak už je to opět tady. Zase budeme stát na prahu nového roku, zase se budeme ptát, co nás čeká. Ale zároveň se budeme ohlížet za tím, co nám uplynulých 366 dní přineslo.

A stejně tak je na tom i naše farnost. Jak jsme se letos svému patronovi, sv. Matoušovi, předvedli? Co se to všechno událo? Možná nám ten rok proklouzl mezi prsty. Odchodili jsme si těch svých plus minus padesát dva nedělních mší s pocitem, že to stačí. Spokojeni sami se sebou, pasující se mezi „velké křesťany“. A přitom jsme si ani neuvědomili, kolika milostmi a dary byla naše farnost zahrnuta. Dary menšími či většími, obyčejnými či vzácnými. Ale vždy poslanými od Boha, který míří pokaždé do černého.

Něco se opakuje každý rok, takže to považujeme za samozřejmost. Roráty a společné snídaně. Žehnání adventních věnců. Adventní koncert. Křížová cesta. Společné přijetí svátosti nemocných v postní době (o které si někdo pořád ještě myslí, že je to příprava na smrt a ne posila do všeho, co nemoc a stáří přináší). Žehnání velikonočních pokrmů. Poutní mše na Třech Studních, ve Skleném. Cyklistická pouť na Krátké. Poutí a posvícení na Fryšavě s děvčaty v krojích. A ten dar největší a nejcennější, který paradoxně považujeme za nejvíc samozřejmý – kněz ve farnosti, náš otec Jiří. On totiž dodává naší farnosti potřebnou šťávu, mění nudnou šed' v pestrou duhu zážitků a událostí. A to vždy s dobrou náladou, klidem a úsměvem. S napětím jsme letos očekávali tříleté výročí jeho příchodu na Fryšavu. Je tu už téměř zvykem, že po této době kněz odchází. Ale letos nás Bůh štědře obdařil – biskup Vojtěch nám otce Jiřího „přiklepl“ na dalších pět let. Nevídané! Spadl nám kámen ze srdce.

A právě díky otci Jiřímu jsme mohli být a byli účastníky nebo svědky „něčeho navíc“ v naší farnosti. Modlení za právě zemřelého farníka. Poutní zájezd na Svatý Hostýn. Letní farní den na farní zahradě za excelentního počasí s excelentním občerstvením s excelentním programem pro všechny věkové kategorie. Blesková výměna oken na faře ...

Možná jsme letos ani nepostřehli, že nenápadně vznikla nějaká nová tradice (snad kromě té výměny oken). Tradice, která tu zapustí kořeny a osloví věřící i nevěřící, místní i přespolní, mladší i starší. Uvidíme ...

H.H.

Přehled bohoslužeb v době adventní:

FRYŠAVA

od 2.12.2011 do 23.12.2012

Neděle	2.12.12	1. neděle adventní	9:00 hod
Pondělí	3.12.12	mše sv.	18:00 hod
Středa	5.12.12	„dětská“ mše sv.	18:00 hod
Pátek	7.12.12	mše sv. – 1. pátek	18:00 hod
Sobota	8.12.12	roráty	6:30 hod
Neděle	9.12.12	2. neděle adventní (snad přijde i sv. Mikuláš)	9:00 hod
Pondělí	10.12.12	mše sv.	18:00 hod
Středa	12.12.12	-	-
Sobota	15.12.12	roráty	6:30 hod
Neděle	16.12.12	3. neděle adventní	9:00 hod
Pondělí	17.12.12	-	-
Středa	19.12.12	-	-
Sobota	22.12.12	roráty	6:30 hod
Pátek	21.12.12	mše sv. a poté sv. smíření	18:00 hod
Neděle	23.12.12	4. neděle adventní	9:00 hod

Příležitost ke svátosti smíření:

Pravidelně pondělí, středa, neděle přede mší svatou.

Vánoční svatá zpověď: V pátek 21. 12. 2012 po mši sv. tj. od 18:45 do 20:00

SNĚŽNÉ

od 2.12.2011 do 23.12.2012

Neděle	2.12.12	1. neděle adventní	10:30 hod
Úterý	4.12.12	mše sv.	18:00 hod
Neděle	9.12.12	2. neděle adventní	10:30 hod
Úterý	11.12.12	mše sv.	18:00 hod
Neděle	16.12.12	3. neděle adventní	10:30 hod
Úterý	18.12.12	-	-
Neděle	23.12.12	4. neděle adventní	10:30 hod

Příležitost ke svátosti smíření:

Pravidelně úterý přede mší svatou a neděle po mši svaté.

Vánoční svatá zpověď: neděle 23. 12. po mši sv.

